

соціальних функцій; підвищення ролі малих медичних форм; оптимізації радіусу медичного обслуговування. Таким чином регіональна політика повинна характеризуватися максимальним впливом на досягнення побудови ефективної територіальної структури закладів охорони здоров'я регіону з метою забезпечення якісних та доступних медичних послуг.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Лемішко Б. Модернізаційний розвиток системи охорони здоров'я [Текст] / Б. Лемішко // Демократичне врядування. – 2011. – Вип. 7. – С. 62 – 70
2. Мартусенко І.В. Медико-географічне районування території Вінницької області [Текст] / І.В. Мартусенко // Регіональна економіка. – 2012. – №3. – С. 49 – 56.
3. Подвірна Х.Є. Геопросторова організація сфери охорони здоров'я: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд.. геогр. наук: спец. 11.00.02 «Економічна і соціальна географія» / Х.Є. Подвірна. – Львів, 2010. – 20 с.
4. Шевчук Л. Т. Основи медичної географії : [текст лекцій] / Л. Т. Шевчук. – Львів, 1997. – 168 с.
5. Eshter Suter, Nelly D. Oelke, Carol E. Adair, Gail D. Armitage Ten key principles for successful health systems integration [Electronic resource]. Access mode: <http://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3004930/>

**Баранко (Угач) Тетяна Степанівна, магістрантка,
Марків Марія Михайлівна, к.е.н.,
старший викладач кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту**

**ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ГІБРИДНОЇ ВІЙНИ В УКРАЇНІ:
ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ**

Російська гібридна війна змінює світовий порядок, який протягом тривалого часу після Другої світової війни забезпечував мирне співіснування. Це складний виклик для США, Європейського Союзу і НАТО. У пошуках відповідей на нові загрози Україна пропонує свою допомогу світу – дослідження досвіду українського протистояння російській гібридній агресії. Нині в жодній іншій країні світу немає такого повномасштабного досвіду. Обмін знанням у сфері безпеки дозволить демократичним державам з щирими і благими інтенціями формувати ефективну спільну відповідь на агресію нового типу [1].

До російської анексії Кримського півострова у 2014 році та розпалення української кризи більшість західних авторів пояснювали гібридні загрози переважно недержавним акторам. Але український сценарій показав справжнє обличчя “гібридності” на сучасному полі бою, коли його практикував потужний актор держави. Російська “гібридна війна” в Україні вже розглядалася як поєднання традиційних та нетрадиційних методів, які були доповнені іншими інструментами національної влади – дипломатичним, економічним та інформаційним [2].

Торгова війна Росії проти України розпочалася ще в 2012 році із заборони окремих видів української продукції, але систематичного і всеосяжного характеру набула після Революції Гідності, паралельно з військовою агресією

РФ в Криму і на Донбасі. Використання Росією політики економічного тиску як методу гібридної війни стало одним із негативних чинників розвитку вітчизняної економіки протягом кількох останніх років. При цьому чи не найбільші зусилля Москва спрямувала на пригнічення стратегічної галузі національного господарства – аграрного сектору, який гарантує продовольчу безпеку України та приносить державі більше третини доходів від експорту [3].

Інструментарій фінансового тиску на Україну, який жваво застосовує РФ в гібридній війні – цілеспрямовані дії по закриттю внутрішнього ринку для українських продуктів і протекціоністські заходи стосовно особистих виробництв доповнився транзитної блокадою (обмеженням Російською Федерацією міжнародних транзитних авто і ж/д перевезень вантажів України) і вплинули в потрібній для агресора спрямованості – створення несприятливих синергетичних ефектів на різних фронтах фінансового протистояння.

Слабка диверсифікованість зовнішньої торгівлі України, її історична залежність від російських постачальників та споживачів у виробничих ланцюгах – чинники, що надали РФ можливість зробити торгівлю головною мішенню агресії проти України в економічній сфері. Знакові негативні зміни торговельної політики РФ щодо України розпочалися ще у середині 2013 р. У відповідь на посилення європейського вектора в українській політиці уряд РФ ініціював застосування загороджувальних заходів із порушенням усіх норм міжнародного права (рис. 1).

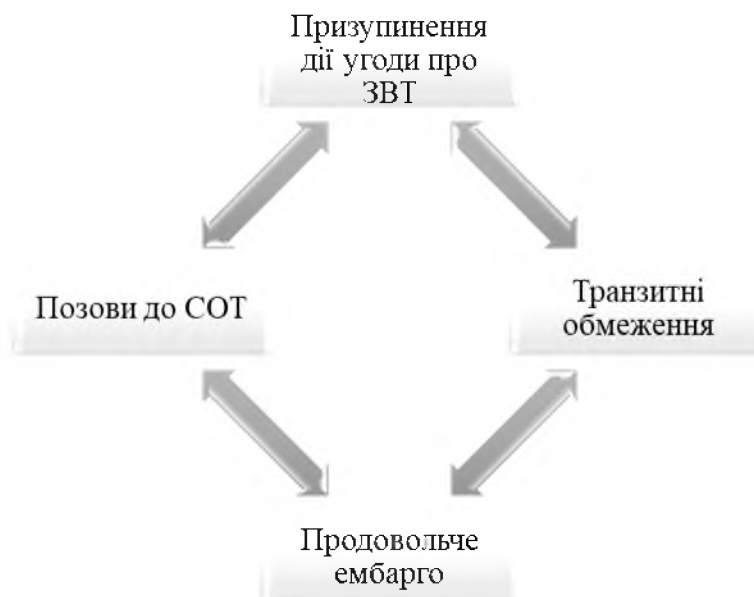

Рис. 1. Заходи економічного тиску на Україну

Примітка: складено автором за [4-5].

У даних умовах для України актуалізується потреба налагодження системної протидії, яка дозволить зробити сучасний периметр національної (стримування військової агресії) і фінансової (протидія фінансовому тиску і застосування фінансових залежностей) безпеки України (рис. 2.).

Рис. 2. Протидія України фінансовому тиску Російської Федерації

Примітка: складено автором за [6-9].

Таким чином, протидія торговельному тиску РФ не має обмежуватися виключно дзеркальними санкціями. В умовах все найменшої прибутковості і прогнозованості російських ринків, доцільно ліквідувати історичну залежність від них, застосовуючи цілий спектр досконалих і дієвих заходів макроекономічного характеру і зовнішньоторговельної політики, фінансової дипломатії і догм і традицій міжнародного торговельного права.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Томас Пік. Російська гібридна війна змінює світоустрій // Zbruc: сайт / URL: <https://zbruc.eu/node/63861> (дата звернення: 01.05.2019).
2. Veljovsk Gjorgji. The danger of “hybrid warfare” from a sophisticated adversary: the Russian “hybridity” in the Ukrainian conflict. URL: <https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/14751798.2017.1377883?scroll=top&needAccess=true&journalCode=cdan20>. (дата звернення: 26.04.2019).
3. Павленко О. Торгово-економічна війна з Росією: здобутки і втрати для українського виробника // Обозреватель: сайт / URL: <https://www.obozrevatel.com/blogs/23491-torgovo-ekonomichna-vijna-z-rosieyu-zdobutki-i-vtrati-dlya-ukrainskogo-virobnika.htm> (дата звернення: 02.05.2019).
4. Указ президента Російської Федерації від 01.07.2016 № 319 “Про внесення змін до Указу Президента Російської Федерації від 1 січня 2016 року № 1 “Про заходи щодо забезпечення економічної безпеки та національних інтересів Російської Федерації при здійсненні міжнародних транзитних перевезень вантажів з території України на територію Республіки Казахстан через територію Російської Федерації”. URL: <https://tass.ru/ekonomika/4857236>. (дата звернення: 01.05.2019).
5. Ukraine – Measures relating to Trade in Goods and Services // WTO / URL: https://www.wto.org/english/tratop_e/dispu_e/cases_e/ds525_e.htm. (дата звернення: 01.05.2019).
6. Украинские компании выиграли суд в Гааге о компенсации Россией ущерба за аннексию Крыма // УНИАН / URL: <https://www.unian.net/politics/10110680-ukrainskie->

- kompanii-vyigrali-sud-v-gaage-o-kompensacii-rossiye-ushcherba-za-anneksiyu-kryma.html*. (дата звернення: 01.05.2019).
7. Про заборону ввезення на митну територію України товарів, що походять з Російської Федерації: постанова Кабінету Міністрів України від 30.12.2015 р. № 1147. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1147-2015-%D0%BF>. (дата звернення: 01.05.2019).
 8. Міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі підвищила мито на імпорт мінеральних добрив з Росії // Міністерство економічного розвитку і торгівлі України / URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/news/mizhvidomcha-komisiya-z-mizhnarodnoyi-torgivli-pidvishila-mito-na-import-mineralnih-dobriv-z-rosiyi>. (дата звернення: 01.05.2019).
 9. Диспут DS499 щодо введення Російською Федерацією заходів, що впливають на імпорт залізничного обладнання (Russia – Measures affecting the importation of railway equipment and parts thereof Dispute Settlement) // World Trade Organization. URL: https://www.wto.org/english/tratop_e/dispu_e/cases_e/ds499_e.htm. (дата звернення: 01.05.2019).

Осадець Віталій Степанович, магістрант,
Синиця Світлана Михайлівна, к.е.н., доцент,
доцент кафедри обліку та фінансів

ОЦІНКА КАДРОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

Основні пріоритети державної політики в Україні спрямовані на досягнення як належного рівня життя громадян і вдосконаленні специфічних соціальних, економічних стандартів розвитку суспільства. Підґрунтям реалізації поставлених державою пріоритетів є, безумовно, збереження та зміцнення здоров'я трудового потенціалу країни, що є одним з основних завдань системи охорони здоров'я. Успішне виконання такого завдання у складних соціально-економічних умовах можливе за рахунок обґрунтованої організації кадрової системи.

Багато років вважалося, що в Україні формується надлишкова чисельність медичного персоналу. Це стало наслідком відповідної кадрової політики, що сприяла кадровому “дисбалансу” в забезпеченні лікувально-профілактичних закладів і “відтоку” кваліфікованих кадрів. На сьогодні спостерігається наростаюча та некерована міграція підготовленого медичного персоналу, у т.ч. в сусідні країни та за кордон. Україна є донором медичних кадрів для багатьох країн ЄС і США. Процеси міграції медичних працівників з країни мають необоротний характер і призводять до наростання кадрового дефіциту в галузі.

Дефіцит кадрів існує у первинній ланці, особливо в сільській місцевості. Залишаються проблемними питання укомплектованості лікарських посад у фтизіатричній, патолого-анатомічній, рентгенологічній, лабораторній, педіатричній і санітарно-епідеміологічній службах. Сьогодні українська охорона здоров'я стоїть на порозі кадрової кризи.

Питання кадрового забезпечення системи охорони здоров'я є частиною досліджень багатьох науковців, зокрема В. Москаленка, Г. Слабкого, Я. Радиша, І. Солоненка, З. Гладуна, О. Перетяка, В. Рудня та ін.

Функціонування системи охорони здоров'я в Україні на сучасному етапі не